

Dingsdag

den 21 Mei.

FRANKFORT, den 17den Mei.

Een brief uit Weenen, van den 10den dezer, meldt het volgende: Er is een Engelsch koerier van Londen aangekomen, naar men verneemt met mededeelingen over de Oostersche aangelegenheden. Men zegt, dat de Engelsche regering zich wel niet regstreeks in deze twistzaak wil mengen, maar toch haren invloed wil aanwenden, ten einde de onafhankelijkheid der Porte niet in de waagschaal gerake. Voor het tegenwoordige schijnt intusschen dit gevaar voorbij, en de Sultan gelukkig uit den storm gered te zijn; want alle mogendheden hebben de grootste belangstelling in zijn behoud aan den dag gelegd, en zelfs de Fransche regering heeft, zegt men, besloten, om zich bepaald ten behoeve der Porte te verklaren. Men spreekt van vier Fransche oorlogschepen, die onlangs te Smyrna aangekomen, en ter beschikking van den schoutbij-nacht *Hagen* gesteld zijn, om *Ibrahim*-pacha ten behoorlijken tijde ontzag in te boezemen en des noods tot toegevendheid te noodzaken. Deze schepen schijnen uit den Griekschen Archipel gekomen te zijn. De Porte heeft, zegt men, een memorandum uitgegeven, waarbij zij de onmogelijkheid tracht te betoogen, om in den afstand van Adana te bewilligen, en dit voorstelt als den onbilliksten eisch, dien *Mehemed-Ali* kon doen. Dit memorandum zou aan de vreemde gezantschappen te Konstantinopel overhandigd zijn. Er worden daarbij ook de gronden aangevoerd, waarom de Sultan de hulp, hem grootmoediglijk door Rusland aangeboden, heeft aangenomen. *Mehemed-Ali* zou van zijnen kant ook eene verklaring uitgevaardigd hebben, uit welke gematigde uitdrukkingen men bijna zou moeten afleiden, dat hij zijne zegepraal niet verder wil voortzetten, maar zich met de inwilligingen van de Porte zou tevreden stellen, indien hij niet tevens reusachtige krijgstoerusting maakte. Men verhaalt, dat hij in dezen oogenblik weder 20,000 man geregelde troepen oprigt, om ze aan zijnen zoon toe te zenden. Daarenboven is eene groote menigte geschut en allerlei krijgsbehoeften te Alexandria ingescheept, zoodat er nog veruitziende plannen schijnen te bestaan. Eene dergelijke inspanning kan echter een land als Egypte niet lang volhouden; ook zegt men, dat er groote ontevredenheid heerscht, welke, bij eenen langeren duur van den oorlog, niet anders dan toenemen kan. Eene spoedige herstelling van den vrede zou derhalve even gewenscht voor den Ouder-Koning als voor den Sultan wezen.

— Uit Belgrado wordt geschreven, dat de adjudant-generaal van Z. M. den Keizer van Rusland, de graaf *Orloff*, te Konstantinopel is aangekomen. Men meent dat hij met buitengewone volmagt bekleed is, om als opperbevelhebber der Russische krijgsmagt in Turkije naar gelang van omstandigheden spoedig en beslissend te kunnen handelen.

— De griep verdwijnt te Weenen, bij het aanhoudend schoone weder, even spoedig als zij gekomen was. Omtrent een derde der ingezetenen werd er door aangetast, maar zij was nergens van eenen gevaarlijken aard.

— Te Weenen wordt tegenwoordig veel gesproken van den zonderlingen inval van een der ingezetenen, om een onderaardsch verblijf tot het houden van feesten in te rigten; hij noemt het *Elysea*. Het bevat eene menigte vertrekken en eene danszaal. Men komt er langs eenen trap, die met bloemen en standbeelden is versierd. Die trap geleidt ook naar onderscheidene prachtig gemeubelde kamers.

WEENEN, den 12den Mei.
Officiële berichten uit Konstantinopel, van den 25sten April, met den gewonen post ontvangen, melden het volgende: De verwachting, dat de Egyptische aangelegenheid spoedig zoude geschikt worden, is ongelukkigerwijze tot heden niet vervuld, daar *Ibrahim*-pacha er op blijft staan, dat Adana onder zijn persoonlijk bestuur zal komen; een punt, dat de Porte tot dus verre volstrekt niet heeft willen toegeven; weshalve ook, naar men verneemt, de terugtogt der Egyptische troepen vooreerst is gestaakt. — Den 23sten April is de derde afdeling van de Russische vloot, bestaande uit een driedekker en 2 tweedekkers, in de baai van Bujukdere binnengelopen, en te gelijk met haar de tweede hulpbende Russische landtroepen, sterk 5000 man, op onderscheidene transportschepen. Deze troepen zijn reeds op de hoogten van de Aziatische kust, tegenover Bujukdere, gelegerd.

Dezer dagen is te Konstantinopel onverwachts verschenen een gezelschap St. Simonisten, alwaar zij gekomen waren, om de, zoo zij willen, in het Oosten zich ophoudende vrije vrouw (*femme libre*) op te

sporen, en met vader *Enfantin* in den echt te verbinden. Deze zoektochten verwekten door hun belagchelijk kostuum en gedrag, zoo mede door eenige vrijheden, welke zij zich jegens Turksche vrouwen veroorloofden, de argwaan en ontevredenheid der regering dermate, dat zij dezelve in hechtenis nemen en spoedig daarop naar de Dardanellen brengen liet, alwaar voor hunne volkomene verwijdering uit het Ottomaansche rijk zal gezorgd worden.

De nieuwe Britsche gezant bij de hooge Porte, lord *Ponsonby*, is bij de Dardanellen aangekomen, waar hij door tegenwind opgehouden wordt.

ODESSA, den 26sten April.

Het dagblad dezer stad deelt eene afteekening mede van de medaille, welke tot aandenken der komst van de Russische vloot in den Bosphorus is geslagen. Zij is iets grooter dan een specie-daalder en ongeveer eens zoo dik. Op de voorzijde bevindt zich het naamcijfer van Sultan *Mahmud* met den door hem aangenomen bijnaam *de verzoedende*, daaronder het jaargetal zijner troonsbeklimming, namelijk het jaar 1223 der Hedschra, 1808 onzer tijdrekening. De keerzijde vertoont het Turksche wapen, halvémaan en ster in eene zon.

WARSCHAU, den 10den Mei.

Zijne Keizerlijke Koninklijke Majesteit heeft den 23sten April de volgende verordening uitgevaardigd:

Wij *Nikolaas* enz. Overwegende, dat in ons koninkrijk Polen nu en dan lieden bespeurd worden, die er zich op toelagen, om de ingezetenen door ongerijmde geruchten te misleiden en daardoor nieuwe onlusten te verwekken; en in aanmerking genomen, dat dergelijke opruijngen, als tegen de orde, hadcelig voor 's lands welzijn en gevaarlijk voor de veiligheid der rustige ingezetenen, niet mogen geduld worden, hebben bevolen en bevelen: Art. 1. Zoo lang, tot ingevolge art. 10 van het organiek statut, aan ons koninkrijk Polen den 14den Februarij 1832 verleend, eene bijzondere wet zal uitgevaardigd zijn, zullen de krijgswraden erkennen over alle staatsmisdaden en misdrijven, in evengemield artikel begrepen. Art. 2. De beslissing, welke aangelegenheden en handelingen van de erkenning der krijgswraden afhangen, behoort aan den stadhouder van ons koninkrijk Polen. Art. 3. De vonnissen der krijgswraden zullen voltrokken worden, zoodra zij door onzen stadhouder bekrachtigd zijn.

— De dagbladen van Warschau geven bericht van eene bende van 25 man, welke onder den voormaligen Poolschen luitenant *Dzwieki*, uit Galicie, in het koninkrijk Polen ingedrongen was. Zij werd spoedig door de kozakken vervolgd, verstrooid en gedeeltelijk gevangen genomen, onder anderen ook de genoemde *Dzwieki*. Hij bragt zich door vergif om het leven. Uit de bekentenis van vier anderen is gebleken, dat zij in het koninkrijk Polen ingedrongen waren, met oogmerk om de ingezetenen tot opstand tegen de regering op te ruijen, de keizerlijke troepen op strooptogten te vervolgen, 's lands eigendom te vernielen, en de aan de regering getrouw blijvende ingezetenen en beambten te vermoorden. Zij zijn dien ten gevolge veroordeeld om doorschoten te worden, en dit vonnis is den 7den dezer uitgevoerd, behalve ten opzichte van *Raczynski*, die om zijne jongheid en omdat hij voor zijne gevangenneming de bende reeds verlaten had, van den stadhouder vrijpraak van de doodstraf heeft ontvangen. Na aan den lijve getuchtigd te zijn, zal hij tot dwangarbeid vervoerd worden.

Van den 12den Mei.

Gisteren zijn de zittingen van den nieuwen staatsraad door den Prins stadhouder bij eene plechtige aanspraak geopend.

STUTGART, den 14den Mei.

Sedert eenige dagen bevinden zich alhier twee St. Simonisten, en baren door hunne zonderlinge kleederdragt veel opzien. Alles voor de vrouwen is het opschrift van eene soort van geloofsbelijdenis, welke zij opgeven, onderteevend *H. Rousseau*. Volgens deze geloofsbelijdenis gaan zij naar Siberie, vermits hun door de Fransche regering is verboden, de Fransche galeislaven tot apostelen te verheffen.

LONDEN, den 15den Mei.

De heer *Stanley* heeft gisteren avond in het lager huis, nadat het gemelde huis zich alvorens in comité begeven had, het ministeriele plan ter emancipatie der negerslaven in de West-Indische kolonien voorgedragen. De welsprekende en tevens bescheidene rede, in welke gezandminister deze uiterst belangrijke, maar allermoeilijkste zaak heeft uitvoerd, is door de gezamentlijke leden met veel belangstelling aangehoord, en ten slotte met toejuiching bekroond; de heer *How*

redevoering, vroeger vice-secretaris der kolonien, bij die gelegenheid gehouden, welke dezelfs twijfel aangaande de deugdelijkheid van het nu voorgedragen plan te keenen gaf, is met zeer veel goedkeuring ontvangen. Door tusschenkomst van den heer *R. Peel* en lord *Althorp* zijn eindelijk de verdere debatten over dit stuk tot op Donderdag, den 30sten dezer maand, verschoven.

Zondag namiddag is er aan het verblijf van den burggraaf *Althorp*, even als daags te voren, een kabinetsraad gehouden, welke Zr. M^s ministers ruim vijfdehalf uur bijeen heeft doen zija.

Aan het bureau van buitenlandsche zaken zijn in den loop van Zondag depêches van den heer *H. Adair*, onzen gevolmagtigden minister te Brussel, voor den burggraaf *Palmerston* aangebragt. Daags te voren was laatstgenoemde burggraaf bij afwisseling met Prins *Talleyrand*, den heer *Vandeweyer* en graaf *Greij* werkzaam geweest.

Z. K. H. de hertog van *Orleans* heeft zich eergisteren morgen uit deze hoofdstad naar *Richmond* begeven. Gezegde hertog zal in den loop dezer week ook twee dagen bij HH. MM., op het kasteel te Windsor, gaan doorbrengen.

PARYS, den 15den Mei.

Eenige dagbladen hebben gesproken van een huwelijk tusschen den hertog van *Orleans* en prinses *Victoire* van Engeland. Wanneer men echter weet, dat de Engelsche wetgeving niet toestaat, dat de waarschijnlijkste troonopvolgster van Groot-Britanniën in het huwelijk treedt met eenen prins, die aanspraak op eene andere kroon heeft, dan is dat huwelijk niet waarschijnlijk.

— De graaf *Hector de Luchesi Palli*, Prins de *Campo-Franco*, ge-
maal van de hertogin van *Berry*, is 27 of 28 jaren oud. Hij bevond zich in het gevolg van de koninklijke familie van Napels, die in 1829 Parijs bezocht. Op zijne reis van Napels naar den Haag, heeft hij zich eenigen tijd te Massa bij de hertogin van *Berry* opgehouden, die hem met eenige gewigtige zendingen belastte. Zijn geslacht is een van de oudste van Italië.

— De hertogin van *Berry* heeft de namen *Anna Maria Rosalia* aan hare dochter gegeven. — Zoodra de hertogin zal herateld zijn, zal zij naar Palermo gevoerd en in vrijheid gesteld worden.

LUIK, den 17den Mei.

De baron *Goubau d'Hovorst*, gewezen directeur-generaal voor de zaken van de roomsch-katholieke eeredienst, en thans nog minister van staat van den Koning der Nederlanden, is van 's Gravenhage te Brussel aangekomen, zoo het schijnt met onbepaald verlof. Men zegt, dat hij zijn traktement blijft behouden. Hij is met eene Oostenrijksche pas in België gekomen.

— De graaf *de Villegas* heeft te Brussel het prachtige hôtel van den baron van *Heeckeren* aangekocht, die sedert de revolutie België heeft verlaten. De koopprijs bedraagt 225,000 franken.

— Koning *Leopold* is in den avond van den 15den te Brussel teruggekeerd van eene reis, welke hij in Oost- en Westvlaanderen gedaan heeft.

's GRAVENHAGE, den 19den Mei.

Dezer dagen moeten er weder depeches naar Londen gezonden zijn, in antwoord, naar men beweert, van eene nota van de heeren *Palmerston* en *Tallyrand*, waarin liet op nieuw aan geene bedreigingen zoude ontbreken.

— De Russische en Oostenrijksche zaakgelastigden aan ons hof, de Prins de *Dalgourouchy* en de graaf *d'Allegrie*, hebben zich voor eenige dagen naar Amsterdam begeven.

Men verneemt, dat de graaf *de Luchesi Palli*, Napelsch gezant aan ons hof, die als echtgenoot van de hertogin van *Berry* opgegeven is, sedert eenigen tijd met verlof zich te Geneve bevindt. Sommige der fransche anti-legitimistische bladen hebben verzekerd, dat, tijdens de graaf zich in het vorige jaar alhier bevond, de hertogin van *Berry* in de Vendée onthield. Er zijn echter sommigen die meenen, dat de hertogin ook ons Vaderland destijds zoude bezocht hebben.

— De heer *Meynart*, voormalig lid van het hoogereregts hof te Brussel, welke plaats hij sinds den 1sten alhier heeft verlaten, is alhier dezer dagen overleden. Hij heeft onder anderen in Mei 1830 het hof van assises gepresideerd, aan hetwelk het regtsgebeding van de *Potter*, *Totemans* en consorten was onderworpen.

UTRECHT, den 18den Mei.

Gisteren namiddag, omstreeks 3 ure, zijn Hare Majesteiten de Koning en de Koningin, vergezeld van H. K. H. Prinses *Marianne*, deze stad gepasseerd, zich naar het Loon begevende.

ZWOLLE, den 18den Mei.

Men verneemt dat het merkwaardige voorstel, hetwelk de heer *G. H. van Sanden*, predikant hier ter stede, aan al zijne mede-christenen in de Nederlanden ontlang gedaan heeft in een stukje, getiteld: *het achtende eeuwfeest van des Heilands dood, plegtig gevierd op den goeden Vrijdag van 1833, te Zwolle*, welk voorstel daarop nederkvam: of om het naderende Pinkster, tot een algemeen godsdienstig jubelfeest van de

invoering des gezegenden Christendoms in de wereld te verstellen, met belangstelling door Z. M. is opgemerkt geworden. De Koning heeft zulks in eene brief van dankzegging, dd. 17den Mei, aan den geachten voorsteller betuigd. Door Hoogstdenzelven is daarbij tevens Zr. M^s vertrouwen te kennen gegeven, dat de hoogst gepaste wenk van den heer van *Sanden* den verdienden indruk zal maken, en dat de Godsdienstleeraren op het aanstaanden Pinkster de herinnering aan het achtende eeuwfeest der vestiging des Christendoms tot een stichtelijk en doelmatig gebruik zullen aanwenden.

Intusschen is eene bijzondere uitnoodiging tot het jubelfeest aan de hervormde kerk in de Nederlanden niet te verwachten. De eenige autoriteit, die bevoegd is om zoodanig loest uit te schrijven, de Synode, zal eerst na Pinkster vergaderen. Deze omstandigheid is te betreuren; te meer daar de Hervormden en andere Protestanten zich nu waarschijnlijk in dezen wel niet algemeen aan hunne Roomsche mede-christenen hier te lande zullen aansluiten, welke, om aan de uitnoodiging te voldoen, de zaak kerkelijk behandelen.

AMSTERDAM, den 19den Mei.

Beurs berigten van den 17den dezer.

Ofschoon in de prijzen der fondsen over het algemeen geen groote variatie plaats had, zoo waren echter in 2½ pCt. en 5 pCt. Hollandsche de omzettingen niet onbeduidend.

Berigten van *Duitschland*, over de zaken van het Oosten, geven wel nog geene verzekering dat de vrede gesloten is, maar niettegenstaande blijft onder het handels publiek het gevoelen bestaan, dat de zaken zich spoedig schikken zullen; anders was hoegenaamd niets nieuws ter beurs; de laatste Engelsche, Belgische en Fransche berigten zijn van belang ontbloom. Zie hier de variatie van de beurs:

Onze 2½ pCt. begonnen 45½, 7½, ½ en bleven tot dezen prijs biedend op het eind der beurs; 5 pCt. certificaten 84½, 10, ½ sloten ½ met veel handel; in kansbiljetten en restanten zijn ook verscheidene posten omgezet, 19½, 7, 1½, 7 en de restanten à 1½, 1½, 2½.

De handel in aandelen was onbeduidend, 77½, 7, 78 op het eind der beurs; nieuwe 64½, 1, ½, ½, echter in geene posten van belang.

Schatkistbiljetten blijven gezocht à 100½, 7; oorlogsloten à 98 en 97½ gedaan, en wat 6 pCt. op de markt is wordt à 101½ weggekocht; in handmaatschappij zijn eenige kleine posten à 89 en 88½ gedaan.

Over het algemeen was het in buitenlandsche fondsen zeer stil en is weinig daarin omgezet.

Oude Russen zijn à 93½, ½, ½; nieuwe à 99 en 1 verhandeld; Russen van 1831 en 1833 vonden eenige koopers à 88½ en 87.

In Fransche fondsen gaat omtrent niets om; 78½, ½ is de nominale prijs derzelve.

Duitsche fondsen bij weinig handel prijshoudend; Oostenrijksche metaaliek 89½, ½; Pruisische loten à 94 en 93½ in kleine posten omgezet.

Beurs van den 18den dezer.

Herhaalde gunstige berigten uit den Haag en ook gunstige berichten dan gisteren over de zaken van het Oosten, zijn, volgens geruchten, de oorzaak der kleinere verbetering in onze fondsen over het algemeen.

Er is veel handel in Hollandsche fondsen gedreven, aanzienlijke koopers waren voor 2½ en 5 pCt., de eersten zijn tot 45½ en de andere tot 85 toe gerozen.

Niet zonder uitwerking bleef het ook op andere binnenlandsche fondsen; kansbiljetten zijn met veel handel tot 20½ toe betaald; restanten 1½; stijndicaat vrij gezocht 78½, ½, ½ het oude en 64½ à 65 het nieuwe in andere Hollandsche fondsen geen variatie.

Effecten-Societeit van den 19den dezer.

De beurs sloot op het eind zeer willig. De willige stemming van gisteren heeft ook heden voortgeduurd en er is veel verhandeld in Hollandsche fondsen, voornamelijk in 2½ pCt.

Integralen 45½, 7½ à 1½; 5 pCt. 84½, 85, 85½; kansbiljetten 20½, 1½, ½, ½; 4½ pCt. stijndicaat 78½ à 1½; Spaansche 5 pCt. 67½ gedaan; 5 pCt. metaaliek 80½.

Mengelwerk.

iets over het gebied van *Adana*, in *Arabië*, en het *Turksch-Egyptische* vraagstuk.

De vrede in het Oosten is, zoo het schijnt, nog verre van verzekerd; de voornaamste zwaarigheid is het bezit van de landstreek van *Adana*, in *Karmanlie*, ten noordwesten van *Syrie*, die minister *Ali-pacha* nog bij laatstgemeld reeds nog belangrijk gebied wenscht te bezitten, ten einde daaruit konvooi tot eene vloot te vinden. Daar nu de vrede in het Oosten waarschijnlijk tot behoud van den algemeenen vrede zal dienen, welke eene bofsing aldaar zeer in gevaar kan brengen, en zulks natuurlijk ook op het *Hollandsch-Belgische* vraagstuk in-

vloed moet hebben, zoo heeft het zonderlinge geval plaats, dat de vraag over het bezit van gindschen nitboek, van *Klein-Azië*, die den meesten onzer lezers wel onbekend zal wezen, mede van invloed kan zijn op het behoud en de rust van ons Vaderland. Het zal dus niet ongepast zijn, van deze, door *Europeers* weinig bezochte landstreek, eenig denkbeeld te geven.

Aan het zuidoostelijk einde van het groote schiereiland *Klein-Azië*, door de *Turken* naar een verminkt *Grieksch* woord *Anadoli* of het *Oosten* genoemd, (waarvan de *Franschen* en wij *Natalie* gemaakt hebben) verheft zich het groote gebergte *Taurus*, 't welk verder oostwaarts op tot in *Perzië* voorloopt en zich aldaar met andere bergen vereenigt. Dit zeer hooge gebergte is rijk aan houtgewas, en onderscheidt zich daardoor voordeelig van de *Syrische* bergen. Dezen toch, hoezeer ook beroemd wegens de cederen van den *Libanon* (die in den alouden tijd tot den scheepsbouw der *Pheniciërs* dienden) zijn daarvan reeds sedert eeuwen beroofd; die cederen werden reeds voor eene eeuw als eene groote zeldzaamheid, als een merkwaardig overblijfsel der oudheid, beschouwd, en bedroegen in 1756 niet meer dan twintig stuks. Daarentegen heeft men vrij wat olijf- en moerbezieboomen, die zich op de terrassen van het gebergte verheffen. Deze nu zijn voor de inwoners zeer nuttig, maar niet geschikt tot timmerhout, waaraan over 't geheel *Syrie* en vooral het tegenwoordig ongemeen kale *Palestina* zeer arm is.

Daarentegen is de *Taurus*, zoo als gezegd is, ongemeen rijk aan hooggeboomte, hetwelk aldaar geheele bosschen vormt. Het is dit gebergte, hetwelk vroeger door de *Romeinen* als grensscheiding tusschen hun rijk en dat van *Syrie* gesteld werd, nadat zij den grooten *Antiochus* hadden overwonnen. — Het ten zuiden naar *Syrie* toe gelegen land, van hetwelk het door den bergpas van *Issus*, waarin *ALEXANDER DARIUS* sloeg, was afgescheiden, heette oudtijds *Cilicie*, en was een van de *Persische* Koninkrijven afhankelijk vorstendom. Onder de zwakke latere opvolgers van *ALEXANDER*, in *Syrie*, en in den *Romeinschen* tijd was *Cilicie* een tijd lang het verblijf van zeeroovers, die aldaar eene soort van gemeenebest hadden opgericht, en de geheele *Middellandsche Zee* onveilig maakten, tot dat zij door *ROMPEJUS* uitgeroeid of tot een geregeld landbouwend leven genoodzaakt werden. Het was dus van nu af een *Romeinsch* wingewest, waarvan *CICERO* landvoogd was, (hij liet zich niet weinig op eene kleine overwinning over de naburige roovers voorstaan) hetwelk gedeeltelijk door *ANTONIUS* aan zijne beminde *KLEOPATRA*, *Koningin van Egypte*, werd ten geschenke gegeven, omdat het zoo geschikt was voor den scheepsbouw (1). Naderhand bloeide het land, althans de hoofdstad *Tarsus* (geboorteplaats van den apostel *PAVLUS*) ongemeen door geleerdheid, en schijnt het *Romeinsche* burgerregt te hebben gehad. *STRABO* zegt, dat zij in zijnen tijd door uitnemende geleerden *Athene* en *Alexandrien* overtrof. Ook *Soli*, eene andere *Cilicische* stad, bracht groote mannen voort in wijsbegeerte en dichtkunde. Na het verval des *Romeinschen* rijks bekwam *Cilicie* met het omliggende land tot aan den *Euphraat* eigene *Koningen*, wier land (onjuist) destijds *Klein-Armenie* genoemd werd, en die in de geschiedenissen der kruistogten beroemd zijn. *Cilicie* werd vervolgens door de *Turken* ingenomen, en door hen *Karamanie* of land der zwarten genoemd, waarschijnlijk wegens de zwarte tenten der inwoners, die toen veelal herders waren. Het werd een afzonderlijk gebied, waarvan de *Emirs* of *Sultans* gedurig oorlog voerden met hante landgenooten van den *Ottomanschen* stam, zoodat die veroveraars bijkans geen gevaarlijker vijanden hadden dan de *Karamanen*, die zich ook doorgaans met hante vijanden, de *Grieksche* Keizers en *TAMERLAN*, vereenigden. Eerst de vreeselijke *MOHAMMED II*, veroveraar van *Konstantinopel*, en zijn zoon *BAJAZET II*, bragten *Karamanie* ten onder, hetwelk *BAJAZETS* zoon, *SELIM*, den weg baaide, ter verovering van *Syrie* en *Egypte*.

Zoo ver *Karamanie* zich langs de kust uitstrekt, is het, volgens de natuurlijke gesteldheid, in twee hoofddeelen te onderscheiden: die de *Ouden Cilicische* *Arachea* en *Campanie*, of het bergachtige en vlakke *Cilicie* noemden. Het laatste nu is het landschap *Adana*, welks grenzen niet altijd dezelfde waren. Eertijds behoorde het aan het pachalik van *Aleppo* (en wordt derhalve ook thans door *MEHEMED-ALI*, als een ahangsel van *Syrie*, geëischt) naderhand werd het daarvan afgezonderd, en eene afzonderlijke landvoogdij; vervolgens werd ook hiervan een gedeelte tot het tegenover liggende eiland *Cyprus* getrokken, doch, zoo het schijnt, naderhand daarvan weder afgenomen. Tint hoorden wordt het door den *Tartars* bepaald, welk, volgens den bekenden reiziger *KINNEIR*, met heerlijke pijn- en dennen bosschen begroeid is, en door welken een aantal nauwe passen geleiden, alwaar, volgens dien zelfden reiziger, eene handvol onverzagde en wet geposteerde mannen het talrijkste leger de spitse kon bieden. Het is dus niet te verwonderen, dat de krijgskundige *BARBARUS* liever die natuurlijke grenzen heeft, dan den veel breederen pas van *Issus* naar *Syrie*, waar een zoo talrijk leger

als dat van *DARIUS* (600,000 man) plaats vond. — *Tarsus*, de hoofdstad, ligt een kwartier tuurs van de beroemde rivier *Cyosmus*, die het vroeger dobrstroomde, en wordt door 30,000 inwoners, meest *Turken*, bewoond, en is zoodanig door thinen en boomgaarden omringd, dat het zich van verre als een park vertoont. De omstreken zijn zeer vruchtbaar in tarwe, gerst, vlas, katoen, galnoten en koper, en het drijft grooten handel met *Maltha*, (2) eene gewichtige reden, waarom de *Engelschen* niet gaarne dat land in handen van den werksamen en zeer op *monopollien* gestelden, en tot de *Franschen* overhellenden pacha van *Egypte* zouden zien. Dat de zuidkust van *Klein-Azië* hun niet onverschillig is, blijkt uit eene naauwkeurige opneming, die zij voor eenige jaren daarvan hebben laten doen.

De weg van *Tarsus* naar *Adana*, acht uren verder ten Oosten, loopt door eene heerlijke vruchtbare vlakte, vol katoenplantingen, boomen en wijngaarden, die meest door *Grieken* bewoond is. Deze stad wordt voor bijzonder oud gehouden, en is omtrent zoo bevolkt als *Tarsus*, als door *Turken*; zij ligt aan de rivier *Jarus*. Ook *Adana* is door perzik-, abrikozen-, vijgen-, olijf- en moerbezie-boomen omringd. Deze voortreffelijke gesteldheid des lands is echter gedeeltelijk nutteloos, want, volgens *KINNEIR*, is het land, ten oosten van *Adana*, onbewoond en onbebouwd. *Misis*, het oude weleer zoo bloeiende *Moproestia*, de hoofdstad van *Klein-Armenie*, is thans een slecht dorp. Nog verder, naar den kant van *Syrie*, is het land ook onbevolkt, en men komt weldra aan de vervallene stad *Kastantë*, het oude *Castabala*: aldaar verloopen zich platte strecken met veel wild, en eene zeer boschrijke bergengte. In den hoek, tusschen *Karamanie* en *Syrie*, waar *D'ANVILLE* het tooneel van den slag van *Issus* zocht (dien *KINNEIR* meer zuidwaarts stelt) ligt het vervallene *Ayas*. Meer noordwaarts ligt *Ainzawa* of *Arazarba*, misschien thans reeds geheel vervallen, daar het reeds in de zestiende eeuw slechts een deerlijk verwoest vlek was, en meer ten noorden is het gebergte *Sis*, weleer de zetel eener kerkvergadering, en nog in de achttiende eeuw van eenen *Armenischen* patriarch.

Zie daar het landje, 't welk thans nog de twistappel is tusschen den hersteller van het *Egyptische* rijk en den soeverein van het vervallene, weleer zoo magtige wereldrijk der *Ottomannen*. *MEHEMED-ALI* kan zoo goed natuurlijke grenzen (het *Taurus*-gebergte) ten zijne behoefte aanvoeren, als zijn mededinger (de engte van *Syrie*). Dat *Frankrijk*, de groote vriend der natuurlijke grenzen, in het geheel op de zijde van *MEHEMED* is, gelijk *Rusland* openlijk op die van de *Sultan*, is klaar: eene meer twijfelachtige, meer dubbelzinnige handeling spelen *Oostenrijk* en *Engeland*. Het eerstgemelde is altijd de vriend van den *Sultan* geweest, doch kiest thans minder openlijk en stellig zijne partij, omdat het waarschijnlijk ook ongaarne de *Russen* in den *Bosphorus* ziet. *Engeland* is blind genoeg, om, even als wij, ten zijnen opzichte in het midden der achttiende eeuw, zich als eene boot op sleepstouw te laten nemen, en wel op sleepstouw van zijnen natuurlijke mededinger. Maar daar het zijn belang hier in het Oosten, gelijk wij zoo even aantoonde, geheel niet is, om *MEHEMED-ALI* te ondersteunen, zoo houdt het zich in eene werkelooze houding, eene zoo groote mogendheid kwalijk voegende, te minder daar zij elders, zonder gevaar en tot hare eigene schade, zoo roemloos werkzaam is. Beide deze laatstgenoemde mogendheden zullen zekerlijk *MEHEMED-ALI* in zijne buitensporige eischen niet ondersteunen, en *Frankrijk* kan zulks even min, daar het dobr den admiraal *ROUSSEAU*, wiens gedrag thans volkomen door *Frankrijks* regering is goedgekeurd, aan *MEHEMED* slechts de kleinste helft van *Syrie* had toegekend. Daar nu de *Parte* hem van zelve dat gelycke landschap aanbiedt, zou gewis de staatkunde van het kabinet der *Tuilerien* zich, wanneer het daarmee nog geen genoegen nam, zoo volledig en spoedig butmaskeren, dat zulks in geheel *Europa*, bij de g-horvorne *Engelsche* staatsdienaars niet uitgezonderd, eene alleszins heillooze werking voor dat kabinet ten gevolge zou hebben. Veeleer mag men verwachten, dat *Frankrijk* zich, schijnbaar althans, bij de andere mogendheden zal voegen, om zijnen beschermeling, des noods met bedreigingen en de verlossing eener vloot, de noodzakelijkheid te doen beseflen om zich met de beoogde voordeelen te vrede te stellen. Inderdaad zijn deze voordeelen verbaazend groot. *MEHEMED* vereenigt, onder zijn gezag, alle landen van nabij den oorsprong des *Nijls* tot aan den *Euphraat*, van de *Middellandsche Zee* tot de *Persische* golf, met koopsteden, zoo als *Alexandrie*, *Kairo* en *Aleppo*, met de oudste stad der wereld, *Damascus*, (die reeds in *ABRAHAM'S* tijd bestond,) (3) de weg van vier godsdiensten (*Egypte*, de *Arabische* woestijn, *Jeruzalem* en *Mecca*) den landweg naar *Indie* zoo wel als die vromer van *Alexandrie* als over *Aleppo* gedreeven werd, den sleutel van den *Archipel* (het eiland *Candia*) en eene menigte van kostbare voortbrengselen: kan hij zich hiermede niet te vreden stellen? Het bouwen eener vloot tegen over het eiland *Cyprus* zou toch door

(2) Volgens *KINNEIR* in 1813.

(3) Gen. XIV: 15. XV: 2.

Engeland niet ligt geduld worden, daar het nu reeds met najver het bezit van *Candia*, zoo nabij de *Jonische* eilanden, door eene aan *Frankrijk* verkleefde mogendheid, moet zien, en ongaarne zonder twiifel zulk eene aangroeiende magt en invloed van zijnen ouden mededinger, in de *Middelandsche Zee* ontwaart, al weet die mededinger het ook nog zoo te vleijen.

Om alle deze redenen is het niet onwaarschijnlijk, dat men alles zal aanwenden om *Mehemed Ali* en zijn zoon *Ibrahim* van hunne aanspraken op het gebied van *Adana* te doen afzien, zonder hetwelk de vrede in *Europa* nog altijd gevaar zou loopen. Alsdan zal echter nog altijd de vraag overblijven: « *wanneer* zullen de *Russen* den omtrek van *Konstantinopel* verlaten? »

Men weet, dat de directeur van het beestenspel, *Martin*, te *Gent* aldaar zijne schoone menagerie voor een ieder heeft toegankelijk gesteld. Onder de fraaije verzameling van viervoetige dieren, vogelen enz. enz. bevinden zich twee *leeuwen*. In de hoogdravende, met *Fransche* grootspraak en kwakzalverij opgevoelde aanplak-biljetten, noemt hij dezelve de *leeuw van Coburg* en de *leeuw van Mysore*. Toen hij onlangs zijn aanstaand vertrek bekend maakte, heeft de naam van den eersten leeuw de vinnige spottlust der *Gentenaars* opgewekt, en vond men in den *Messenger de Gand*, van 27 April II., no. 117, eenige complementen, onder den titel van *le départ du Lion de Cobourg*, waarvan onderstaande vrije vertaling ons, met verzoek om te plaatsen, is toegezonden:

HET VERTREK VAN DEN LEEUW VAN COBURG,

uit het Beestenspel van den heer *Martin*.

Hij, die 't janhaget kon bekoren,

Door 't laagst gepeupel 't meest geroemd,

't Lakkegandim tot vorst geboren,

En dien men Koning Coburg noemt,

Zal eindlijk, na veel gochelslagen,

Van hier gaan, door geen mensch beschreid;

Maar hij vertrekt. — Geen haat gedragen:

Geluk op reis, uw Majesteit!

Door welk een stank is hij omgeven!

Bezwijmend roept men: « foet, dit kwelt!

« Dat ondieer geeft ons, bij al 't streven,

« Een klein genoeg voor ons geld.

« Met welk een hoogmoed blikt hij neder

« Op 't volk, dat hem zijn spijs bereidt;

« Maar hij vertrekt: » 'k herhaal dus weder:

Nut, goede reis, uw Majesteit!

Dien vorst der bloodaarts fier te wanen

Is dom: — hij, angstig, ligt vervaard,

Schudt nooit met zijn geleende manen,

Krukt nooit den half verlamden staart.

't Gebrekkig beest kon ons bedroeven,

Waarom hem over zee geleid?

Doch ... hij gaat de and're reis beproeven:

Dus — goede reis uw Majesteit!

'k Zag hem, door 't traliwerk verborgen,

Droefgeestig, niets dat hem bewoog;

Verveling, walging, angst en zorgen

Verdoofden 't bliksmen van zijn oog;

Zijn haat draagt reeds der geelzuchts teeken,

Geen straalje van welvarendheid;

Doch nu hij gaat is 't kwaad geweken:

Dus, goede reis, uw Majesteit!

Neen, Leeuw van Coburg, neen, uw trekken

Mishagen hier aan vele liën:

Wij hebben, om 't u rond te ontdekken,

Wier buter beawenteelt gezien.

Draag zorg dien wandelst ver te ontwijken,

Hij waakt vol moet, ten stryd bereid:

Alleen zijn stem doet u bezwijken;

Reis spoedig af, uw Majesteit!

(Middelb. Cour.) A. R.

De Ondergsteekende betuigt bij deze zijnen hartelijken dank aan allen, die in naburige en meer verwijderde plaatsen, zoo menschlievend en hulpvaardig hebben medegewerkt, zoowel door geldelijke ondersteuning, als door het toezenden van kleedingstukken, om te voorzien in het lot dier ongelukkigen, die, in de gemeente van *Ellekom*, van hunne bezittingen zijn beroofd, door den ongelukkigen brand van 11 April II. — Het is hem aangenaam, daarbij te kunnen verzekeren, dat, door deze ondersteuning, de meest dringende behoeften reeds zijn, of wel dra zoo goed mogelijk zullen worden vervuld.

Ellekom, den 17. Mei 1833.

D. PYZEL,
Predikant.

Op den 3den Mei 1833, overleed te *Wesel*, aan verval van krachten, in den ouderdom van bijna 69 jaren, de hoog welgeboren Vrouwe *JOHANN FREDERIKE LOUISE von WEILER*, geboren von *LA-MERS*.

† † † Het PLAATSELYK BESTUUR van
† † *BARNEVELD*, Provincie *Gelderland*, is,
§ na bekome autorisatie, van voornemen op den 24sten Mei 1833, des middags om 12 ure, ten huize van den Postmeester *W. WILBRINK*, te *Voorthuizen*, in het openbaar aan te besteden:

De VERGROOTING van de DORPS
SCHOOL, mitsgaders den OPBOUW van een
SCHOOLONDERWYZERS WONING te
Voorthuizen, met de LEVERANTIE der daartoe behorende MATERIALEN.

Het Bestek en de Conditiën liggen, van nu af aan, ter inzage aan de secretarie te *Barneveld*, en ten huize van den heere Postmeester voornoemd, terwijl de verdere aanwijzing, daags voor, en op den dag der aanbesteding, door den Heere Architect der Gemeente zal geschieden *Barneveld*, den 9den Mei 1833.

Het Plaatselijk Bestuur

voorgemeld.

J. B. METTENBRINK.

Ter Ordonnantie van dezelve,

De Secretaris der Gemeente,

SWEYS.

† † † Door het overlijden van den Heer *JOHANNES*

† † *LUYMES*, de POST van ORGANIST

§ bij de Hervormde Gemeente alhier opengevallen zijnde, zoo worden diegene, welke tot dien Post, waaraan een jaarlijksch traktement van f 200 verbonden is, genegen zijn, de noodige bekwaamheid bezitten, Lidmaat bij de Hervormde Kerk zijn, en bewijs van goed gedrag kunnen overleggen, uitgenoodigd, bin zich, liefst in persoon of met vrachtvrije brieven, uiterlijk voor den 15den Junij eerstkomende, aan het Collegie van Kerkvoogden dier Gemeente te adresseren; terwijl men in allen geval aan degenen der sollicitanten de voorkeur zal geven, die, in staat is, om ook op andere Instrumenten behoorlijk les te geven, waardoor dan ook die Post een goed bestaan kan opleveren.

Wageningen, den 7den Mei 1833.

Het Collegie van Kerkvoogden,

WILHELMUS

President.

Ter Ordonnantie van hetzelfde,

D. BEEK,

Lid en Secretaris.

§ § † De KAMER van OPPERTOEZIGT der

§ † NOTARISSEN, in 't Arrondissement *Arnhem*

§ is over het dienstjaar van 1o. Mei 1833 tot 1o. Mei 1834

gecomponert, als volgt:

Mr. *H. B. VAN DAALEN*, President.

Mr. *G. VAN ECK*, Syndic.

D. BEEK, Rapporteur.

J. C. FISCHER, Theaurier.

G. PLIESTER,

L. H. N. BOSCH von RORENTHAL, } Leden.

Mr. *J. NYHOFF*, Secretaris.

De Kamer zal houden 4 gewone zittingen, als de eerste den 16den Julij 1833; de tweede den 1sten October 1833; de 3de den 15den December 1833 en de 4de den 18den Februarij 1834, allen 's morgens ten eif ure, ter gewoner plaatse harer bijeenkomsten, op een der bovenvertrekken van Oude Hof van *Arnhem*.

In fidem,

J. B. NYHOFF,

Secretaris.

† † † Het BUITENVERBLYF te *Rozendaal*, na-

§ § bij *Velp*, geannonceerd in de *Arnhemse Courant* van den 30sten April en 4den Mei, en in de *Haarlemsche Courant* van den 2den Mei jl., door inzaat en hoogen gebracht op eene somma van f 1400, zal bij toeslag worden verkocht op Vrijdag den 24sten Mei 1833, des avonds ten zes ure, in het Logement het *Zwijnshoofd*, te *Arnhem*; waaromtrent nadere informatie is te bekomen ten kantore van den Notaris Mr. *G. VAN ECK*, te *Arnhem*.

† § § In afwachting eener registerlijke autorisatie, wordt hiernede

§ † voorloopig berigt, dat, ten gevolge van sterfval, bin

§ den *Doeshorgh*, eerlang zal worden gezakt, om daerlijk te kunnen aanvaard worden:

Een voor weinige jaren nieuw gebouwde WIND-KOREN-

MOLEN, onder *Dremp*, met daarbij staande WONING

en eenig LAND, benevens nog een afzonderlijk WOON-

HUIS.

† § § Te *Tiel*, bij *J. VAN BAAARS*, in de Waterstraat,

§ § is te bekomen allerbeste witte fijne KALK, a 50 cen-

† ten het Nederlandsche Schepel.

† † † *J. N. SALOMONS* verkoopt alle soorten van

§ § *LINNENS*, SERVETGOED, DA-

† *MAST*, ZYDEN MANSHOEDEN en

meerdere ARTIKELEN, volgens Advertentie in deze Courant, van Zaterdag den 18den dezer, tot de minst mogelijke prijzen.

Is uitgepakt in het *Hotel der Nederlanden*, op de Groote Markt.